

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 49 (311)

6. detsembril 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—

Lehe eesküljel 75%o, tekstis 100%o kallim.

Aadressi muutmise 30 mk.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) A. Eisenberg, Veel uuest alkoholimüügi seadusest. 2) Politseinik ja politsei. 3) Politseiametnikkude elukorteritest. 4) Vangide põgenemisest Saksamaal. 5) Jõudu tõõle! 6) Ed. Klumberg, Kreeka-rooma maadlusõpetus. 7) J. Tiisfeldt, Veel politseilisest kehakasvatusest. 8) Ametlik osa. 9) Kuulutusi.

Veel uuest alkoholimüügi seadusest.

A. Eisenberg.

Täienduseks käesoleva lehe eelmises numbris ilmunud „Uue alkoholimüügi seaduse“ tõlgitsemisele olgu veel lisatud juure järgmist:

Vahepeal on töötatud välja uus aktsiisi patendimaksu seadus, missugune arvata-vasti hakkab maksma 1. jaanuarist 1928. a. Seejärel ei oleks kõrgema (I) järgu trahteritest alkoholiliste jookide müük väljaviimiseks sunduslik; nad võivad küll vabatahtlikult ka väljaviimiseks müüa, kuid ei ole selleks kohustatud.

Peale selle lahendab see seadus suvitustrahterite hooaja küsimuse sellega, et nendel on nähtud ette patendid 15. maist

kuni 15. oktoobrini, missugune aeg tuleb seega lugeda suvitushooajaks.

Mis puutub eelmises kirjelduses tähendatud sanktsiooni puudumisesse § 34 kohta, siis olgu eksiarmistete ärahoidmiseks tähendatud, et see oli mõeldud § 34 selle osa kohta, mis jookide väljamüümiseks müügi teeb sunduslikuks II ja III järgu trahteritest. § 34. selle osa kohta aga, mis kohustab alkoh. jooke müüma kinnistes pudelites ja riigi viina valitsuse hinnaga, on sanktsioon olemas ja nimelt end. vene aktsiisiseaduse (s. k. V k.) § 1117.

See § karistab piirituse, viina, napside ja likööride müügi eest pitseerimata ja

**„EESTI POLITSEILEHE“ tellijatele
lahkeks tähelepanuks!**

Pidades silmas, et aasta jõuab lõpule ja veel paljudel on tellimisraha käesoleva aasta eest tasumata, palume selle õiendada kõige lähemal ajal.
 „E. P.“ toimetus.

panderollimata pudelites ja piirituse ja viina müügi eest kõrgema kui pudelitel tähendatud valitsuse hinnaga — rahatrahviga mitte üle 10.000 marga, muidugi mõista neis kohis ja tingimustel, kus nimetatud jooke seaduse järele peab müüma kinniselt ja valitsuse hinnaga, nagu piirituse kaplustes, II ja III järgu trahterites (samuti vabatahtlikult I järgu trahterites).

Mõnelt poolt on tõstetud üles küsimus, mis kellaajani võivad kaubelda need vein- ja õllekauplused, kus müük lubatud ka kohaltarvitamiseks (§§ 30 ja 33). Selle peale olgu tähendatud, et kauplemisaja suhtes sarnanevad need trahteritele (§ 37).

Vedada ja kanda võib piiritust, viina, napse ja likööri: panderollitud või pitseeritud nõudes määramata arvul, lahtiselt — kogusummas mitte üle 2 liitri.

Seaduse kõrval tuleb panna tähele ka rahaministri sundmäärusi, mille järele on keelatud trahterites: piirituse müük ja hoidmine, viina segamine maitseainete-

ga (§ 18), alkohol jookide väljastpoolt kaasavõtmine, kohaltarvitamiseks müüdud alkoh. jookide väljaviimine (§ 20), likööride, napside ja veinide ostetud pudelitest ümbervalamine (§ 21), tühjade pudelite alalhoidmine, millel osa panderolli maha kraapimata (§§ 39 ja 40).

Kohaltarvitamiseks kinniselt müüdud viina, napside, likööride ja veini pudelid võib avada ainult ostja juuresolekul (§ 38). Kohaltarvitamiseks võib müüa õlut ka lahtiselt, klaasi või kruusi viisi, kusijuures viimastel peab pealkirjaga ja joonega olema märgitud nende mahutus (§ 37).

Lõpuks tuleb panna tähele „R. T.“ väljakuulutatud kohalikkude omavalitsuste sundmäärusi, mis käsitlevad kauplemisega, tervishoidlikke ja ehituslikke nõudeid. Nii, näiteks, on viinamüük kohaltarvitamiseks söögita sinna juure keelatud jne. Tallinna linnavolikogu sundmääruse („R. T.“ nr. 100 — 1927. a.) järele võivad k. a. 25. novembrist alates restoraanides ja einelaudades olla ainult usteta kabinetid.

Politseinik ja politsei.

Pariisi kriminaalkomissari Ameline sulest ilmus mõne aja eest raamat „Ce qu'il faut connaître de la Police et de ses Mystères“, milles kirjeldatakse prantsuse politsei organisatsiooni ja tegevust. Peale lühikest ajaloolist ülevaadet selle kohta, kuidas on tekkinud aastate jooksul praeguse prantsuse politsei iseärasused, peatub autor lähemalt kriminaalpolitsei, poliitilise politsei ja kombuspolitsei juures. Õige huvitav on raamatus leiduv kokkuvõte, mis tahab näidata, kuidas üldse vaadatakse Prantsusmaal politsei tegevusele, kusjuures ei tohi unustada, et raamatu autoriks on selles küsimuses väga kompetentne isik — vana politseiametnik.

Ameline tõendab, et ükski asutus, ükski sisseseade ei ärata kodanikkude seas nii palju umbusaldust ja vaenu kui just politsei. Seejuures äratab tähelepanu see asjaolu, et vanal ajal asi oli hoopis teistmoodi. Kreekamaal algasid Epaminondas, Demosthenes ja Plutarch oma tegevust avalikus elus politseiteenistusega. Roomas oli tähtsamaid politseinikke Cicero, kes küll vist kunagi elus nii rõõmus polnud kui sel päeval, kui teda nimetati ädiilikks, s. o. kohale, mis oli seotud suuremate politseiliste ülesannete täitmise-ga. Cicero ise tähendas oma nimetamise puhul:

„Nüüd olen nimetatud ädiilikks: terve pealinn on usaldatud minu kaitse alla.“

Tänapäev on asi muutunud hoopis teiseks. Ameline tähendab, et praegusel ajal ei vali ajakirjanikud ja avalikkudel kõnekoosolekutel kõnelejad sõnu, kui jutt on politseist ja politseiametnikkudest. Neile heidetakse ette: omavoli, erapoole-tust, provokatsiooni, isegi kuritegusid ja teisi sarnaseid asju. Kui küsida, millest sarnane olukord on tingitud, siis ei saa seda seletada vanade eelarvamistega, kõikisuguste kuulujuttudega jne. üksipäi-ni. Kõik Sartines, Fouché, Vidocq ja teiste niisuguste kurikuulsate politseitgelaste teod ja elulugu ei suuda üksi seletada praegusaja politsei ebapopulaarsust. Sellele tuleb lisaks tähtis asjaolu, nimelt politsei sunniabinõud, mida see asutus peab võtma mitmel puhul tarvitusele ja mis riivavad enam-vähem kõiki kodanikke.

Inimesed — igatahes suurem osa neist — ei ole harjunud alistuma üldsusele tarvitikkudele nõudmistele ja kui ühe või teise üksiku kodaniku õigusi piiratakse just üldsuse huvides, siis vaadatakse sellele, kui asjatule surveabinõule politsei poolt. Et inimesed vabatahtlikult ei tee harilikult seda, mis seisab kõikide huvides, siis politsei on sunnitud tegutsema jõuga. Po-

litsei on seega alalise seltskonna nõudmise kehastatud, ähvardav täidesaatja. Nii mitmeigi kodaniku silmas ei ole seepärast politsei kodaniku isikliku julgeoleku, tema varanduse ja avaliku korra, julgeoleku ja vabaduse kaitsja, vaid just ümberpöörduvalt alalise hädaohu ja tülitamise sümbol, kelle ülesanne seisab selle demonstreerimises, et iga kodaniku õigused ja vabadused on piiratud ühel või teisel kujul.

Politsei võib peale nende ülesannete täitmise, mis otsekohe nähtud ette vastavates seadustes, määrustes ja korraldustes, mõnikord tarvitusele võtta ka abinõusid, mis kirjutatud seaduses ei ole ette nähtud. Sarnaseid abinõusid tuleb kasutada mitmel puhul, kui elu ise seda nõuab ja kui seda nõuab nimelt üldsuse huvi, mis pahatihti kahjuks ei lange kokku üksikute inimeste huvidega. Ameline toob erilise näitena rahvakogunemised, kus inimeste närvilikkuse tõttu valitseb alaline hädaohu. On pandud tähele, et ühte kohta kogunevad mõned inimesed, rahulised kodanikud, kellel mõtteski pole lärmi lüüa või midagi sarnast teha. Kuid sarnased rahulised kodanikud muutuvad tihti tänu mõne osava kõnemehe tulisele kõnele mässajateks ja märatsejateks. (Ei tohi muidugi unustada, et autor kõneleb kõigepealt kuumaverelistest prantslastest.) Et ära hoida korrarikumisi, peab politsei ikka jääma tänava valitsejaks ja peab õigel ajal igasugust avalikku korda ähvardavat kogunemist laiali saatma või juhtima kohtadele, kus korda ei saa rikkuda, kaugemale südalinnast ja käidavamatest tänavatest. Seejuures ei saa politsei arvestada seega, millest räägivad kõnelejad: kõne teem võib olla väga sümpaatne, kõneleja — moraalselt kõrgelseisv isik. Niipea kui on näha, et üldine kord hädaohus, et võib karta tõsisemaid korrarikumisi, et liikumine tänavat kannatab koosoleku all, peab politsei astuma tegevusse. Politsei on kõvade eeskirjade, teenistuskorralduste ori, mis on just sihitud seltskonna huvide kaitsmisele, ja seepärast ei saa ega tohi politsei ühe partei vastu teisiti välja astuda kui mõne teise vastu. Politseinik ei tunne parteisid — ei poliitilisi ega ka teisi — kui tema on ametkohuste täitmisel. Sellest see just tulebki, et politseid nii vähe armastatakse, sest pea igal parteil on tulnud tegemist teha koosolekute puhul, mis peetud avalikkudel platsidel ja tänavatel, politseiga.

Sarnane tegevusmeetod on eriliselt

vastumeelne prantsuse temperamendile, mis on oma loomult sõjakas ja mis ei tunne mingisugust respekti. Kui juba öövaht oli prantslastele alalise naeru ja pilke objektiks, siis näitab see, et valitsusvõimu ja selle esitajaid armastatakse pilgata. See traditsioon ulatub ka meie päevini. Prantslasele valmistab seejuures veel erilist lõbu kuidagi pääseda kõikidest kohustustest üldsuse vastu, olgu need kohustused ükskõik kui väikesed ja tähtsusetud. Prantslane on mingis alalises mässu meeleolus. Kõige vähem suudab tema aga seda ära seedida, et keegi võib temale keelata oma tundeid nii temperamentlikult ja kuulduvalt väljendada, kui tema seda ise arvab heaks, ja see keegi on muidugi politsei. Prantslane ei anna andeks politseile, et see kindlustab linnatänavate vabadust tihti jõuga ja surveabinõudega, muidugi unustades, et just sarnased abinõud toovad ainuüksi — nii kahjatsemisväärt kui see ka ei ole — tarvisminevaid tagajärgi, vähemalt väga tihti.

Politsei ülesanded on rasked, tema võitleb tegelikus elus ja võitleb väga karde-tavate vaenlastega — kuritegijatega. Tundelikule inimesele ei meeldi seetõttu harilikult politsei igapäevane töö. Kui on tegemist kriminaalpolitseiliste uurimustega, siis on politsei massi arvates ainult mingi käsitöoline, mingi kolmanda järgu kaasabiline kohtuvõimudele. Võitlemine ärakaranud kuritegijatega, minkimine ja riietumine kuritegijate püüdmiseks. Viimase järgu lokaalide külastamine ja viibimine viimaste seltskonna jätiste seas, vast-sündinud kuriteo uurimine ja süvenemine selle üksikasjadesse, see on, hariliku kodaniku mõtlemisviisi järgi, käsitöölise töö, mida kuidagi ei saa enda peale võtta hea kasvatusega inimene! Nii hästi romaani-des, kui ka näitemängudes toimetab kuritegija politsei kätte pea alati teenija, sest loetakse häbistavaks käia politseiga läbi ja eriti anda temale teateid, kui on tegemist kuritööga; peaaegu sama häbistav kui kuriteo toimepanemine on selle üles-andmine politseile!

Kõige selle juures minnakse välja järg-misest seisukohast: Kriminaalpolitsei peab oma ülesannete edukaks täitmiseks alati olema ühenduses seltskonna viimaste jätistega, ta peab tundma kuritegijate kogunemispaiku ja lokaale, peab teadma nende võtteid ja nende varjupaiku, ta peab alalises ühenduses olema ja tundma vaesust, viletsust, mustust, peab valva-

ma kõiksuguste tumedate isikute järgi ja liikuma kõige halvema kuulsusega lokaalides. Kas suudab inimene alaliselt viibida niisuguses õhkkonnas, sarnastes ringides, ilma et ta selle all ise kannataks? Teiselt poolt aga peab tõsiselt küsima, kas ei muutu inimese, kriminaalametniku, hingeelu niisuguses olukorras, kas ei saa lõpuks igast tegelikust kriminaalpolitseinikust skeptilise ilmavaatega inimene, kes igalpool ja alati näeb ainult inimeste halbu külgi, kellele inimesed muutuvad ainult olevusteks, kes viibivad ühe või teise ebavooruse küüsis?

Lõpuks ei tohi unustada, et politsei teutseb kahes suunas, et temal lasuvad kaks tähtsat ülesannet: eemaldada, ära hoida kuritegu ühelt poolt ja toimepandud kuritegu jälgida teiselt poolt. Seetõttu aga allub politsei nii hästi administratiivkui ka kohtuvõimudele. Ja kahtlemata mõjub ka see olukord kaasa sellele, et politseid alatasa kahtlustatakse. Küsitakse nimelt tihti, kas suudab kõrgem kriminaalametnik, kelle otsustada on tihti kodaniku vabaduses viibimine ja tema isikliku au küsimus, talitada alati erapoolelt, kas suudab tema oma ametkohuste täitmisel alati unustada, et tema allub lõpuks poliitilisele tegevusele? Ühe sõnaga tekib küsimus, kas on soovitatav, et avaliku võimu teostaja saab ka olla uurijaks ametnikuks? Politseijuht peab olema otsusvõimeline ja energiline. Kui tema jõuab tagasi sündmuspaigalt oma kab-

netti ärritatult ja sündmuse värskete muljete all, kas tema suudab siis valmistada rahuliku ja erapooletu kokkuvõtte, mis saab hiljemini aluseks kohtuprotsessile? Pariisis on korraldatud töö nii, et katsutakse igapidi ära hoida politseikomissari asetamist raskesse seisukorda. Raskem on seisukord prantsuse provintsis, kus politseinik allub korruga kolmele võimule: keskvalitsusele, kohtuvõimudele ja veel linna omavalitsusele. Sarnane kolmekordne alluvus takistab igatahes tunduvalt tööd.

Kokkuvõttes on politsei temale pandud ülesannete tagajärel asetatud sarnasesse seisukorda, et teda ei armastata, et teda alatasa kritiseeritakse. Vaatamata ametnikkude kasvatusesele, nende vastutulelikkusele, kohusetruudusele ja õiglustundele ning kaastundmisele, äratub politsei ikkagi veel palju rahulolematust, sest alati leidub inimesi (ja isegi õige palju), kellel on peaasi isiklikkude huvide tagaajamine, vaatamata sellele, kas selle all kannatab üldsus või mitte.

Kuigi need prantslase arvamised ja kaalutlemised ei vasta meie oludele igast küljest, leidub neis siiski palju tõtt ka meie olude kohaselt. Igatahes näitab käesolev raamat ja selle autor, et politsei ja seltskonna vahekorraldus on küsimus, mis on põnev ka kaugel Lääne-Euroopas, kus teutsemas vana politsei, ja et see küsimus vastu ootamist on seal põnevam ja teravam kui meil.

Politseiametnikkude elukorteritest.

Nii mõnelgi korral on meie hääle kandja „E. Politseilehe“ veergudel sõna võetud väljaspool linnu elavate politseiametnikkude korterite kohta. Neis kirjutustes on toodud esile need halbused, mida kannatavad maal elavad politseiametnikud. Tekib mulje, nagu oleksid linnades elavad politseiametnikud korterite suhtes paremas seisukorras.

Ma vist ei eksi, kui ütlen, et politseiametnikud linnades ja maal enamuses viibivad ebanormaalses korterioludes. Enamjagu politseiametnikke elavad üürikorterites. Üüriseaduse osalise kaotamise ja muutmise tagajärjel sattusid paljud politseiametnikud täbarasse seisukorda, eriti raske on see lasterikastel perekondadel, sest eesõigustatud on korteri saamiseks lasteta perekonnad. Üüriseaduse osalise kaotamise ja muutmise läbi avanes üüri-

leandjatel õigus üüri tõsta nii palju, kui nad seda soovivad. Selle otsekohene tulemus on juba tunda, paljud politseiametnikud ei suuda mitmesajakordselt kõrgendatud üüri maksta, sest palgad püüvad endisel kõrgusel ja elutarvete hinnad pole langenud.

Ehkki korteri kitsikusse sattunud politseiametnikkude arv protsentuaalselt pole kohutav, peegeldub sellest siiski välja olukord, milles peavad elama kodanikkude isikliku ja riigi heakorra eest valvel seisvad ametnikud. See meelinärveeriv seisukord sunnib küsima, kuidas saaks kindlustada politseiametnikkudele eluaset, kus nad võiksid elada julgesti ja rahuliselt kuni seisavad politseiteenistuses. Arvan, et hea tahtmise juures leitakse selleks võimalusi.

Lehitsedes riigi eelarvet, ei leidu seal

ühtegi politseiametnikku, kellele oleks kindlustatud riigi eelarve korras korter. Paljud riigiametnikud, kellede amet oma iseloomu, riigihuvide või kodanikkude julgeoleku seisukohalt vaadates ei lase võrrelda kuidagi politseiteenistusega, saavad riigilt tasuta korteri, mõned isegi kütte ja valgustusega.

Teatavasti on riigil hulk maju paljude elukorteritega, milledes elavate üüriliste enamus kui mitte eraisikud, siis sarnased riigiametnikud on, kellel turuhindadega korteri üürimine ei või olla üle jõu. Et riigimajade valitsemine allub killustatult mitmele ministriumile, on märgata, et mõni ametkond tema valitsemise all olevatesse riigimajadesse asetada püüab oma ametnikke. Iga ametkond kasutab tema valitsemisel olevaid maju isesugusel põhimõttel. Näiteks olgu järgmine iseloomuline juhtumine: politseijaoskond asub riigi (mitte siseministriumile alluvas) majas. Sealsamas ja kõrvalolevates riigimajades on rohkesti elukortereid, kus ohvitserid elasid. Käesoleva aasta suvel sunniti kõik üürilised neist majadest lahkuma ja vabakssaanud korterid anti sama ametkonna ametnikkudele, kellede hulgas ka mitmed naisametnikud. Oleks loomulikum ja riigihuvide seisukohalt olnud otstarbekohasem, kui vabakssaanud korteritest oleks antud mõnigi politseiametnikkudele.

Oleks vist otstarbekohasem, kui riigimajad alluks ühe ametkonna valitsemisele. Nende kasutada andmise kohta tuleks maksta panna kindel põhimõte ja anda sellekohased juhtnõõrid valitsevale ametkonnale.

Kohusetruu, kindla ja hea politseiametkonna arendamiseks on väga tarviline kindlustada politseiametnikke, eeskätt suuremates linnades, elukorteritega. Et osa kordnikke juba praegu teatud soodustust kasutavad, mis kinnitab häid tagajärgi ja teatud meeolelu tõusu ametnikkude hulgas, oleks väga soovitatav, et

ka teised välisametnikud, eriti vähemalgalised, leiaksid tähelepanu. Nagu nimetasin, oleks juba nüüd kohe võimalik midagi teha, esialgu sellel teel, et politseiametnikkudele nende teenistuspaiga ligemas ümbruses olevatesse riigimajadesse elukortereid võimaldada, nagu see on mujal maades, kus politseiametnikkude kasutada on terved majad kõigi mõnustega.

Kuuldavasti kavatsetakse riiklikku ehituslaenu kapitali asutada. Kui see tõestub, tuleks kasutada üks osa sellest kapitalist tingimata politseiametnikkude elukorterite soetamiseks. Kui see teisel teel võimalik ei peaks olema, tuleks asuda kahe võimaluse juure: asutada osaiühisus, kus osanikkudeks riik ja politseiametnikud või politseiametnikud üksinda.

Enesealgatuse küsimuses võivad vastuvaidlejad või passiivsedki ametnikud tekkida, kuid tean, et väga paljud politseiametnikud peavad soovitavaks eraalgatuse teel korterite ehitamist. Viimast asjaolu kinnitab 1924. a. toimetatud ankeet Tallinnas elavate politseiametnikkude hulgas, millest selgus, et üle 80% nimetatud ametnikkudest pooldasid seda põhimõtet. Arvamisi võib ju tekkida, kuid selge on see, et eluaseme küsimus on väga tähtis ja laiaulatuslik, millepärast loota julgen, et kaasametnikud küsimuse kohta võtavad rohkesti sõna ja oma arvamisi avaldavad selle kohta. Üks aga on päris kindel, et kui tahetakse midagi tõesti teha, siis tuleb endal tegutseda. Ei maksa lootusi palju hellitada, sest mineviku kogemused on meile nii mitmelgi korral tõendanud, et ainult siis võime paranemist ja kordaminekut loota, kui meie ise võtame asja tõsiselt ja paneme käed külge. Loodetavasti tullakse meile ka valitsuse poolt siis appi, kui näitame, et võtame oma elu korraldamist tõsiselt.

A. V—per.

Vangide põgenemisest Saksamaal.

Novembrikuu esimestel päevadel läks Elberfeldis, Saksamaal, kuuel kardetaval kuritegijal korda põgeneda politseiarestimajast. Vangivahid ei pannud põgenemist õigel ajal tähele, nii et ärakaranud vangidel läks korda kaduda pimedusse — põgenemine sündis õhtul. Asjast teatati

otsekohe kõikidele saksa politseiüksustele, kuid senini pole veel läinud korda tabada kuritegijaid. See sündmus, mis iseenesest, vähemalt suure Saksamaa kohta, ei tea kui tähtis pole, on äratanud pahameelt ajakirjanduses, ja ühenduses vangide põgenemisega Elberfeldis on ha-

katud tegema üldse küsimusega tege-
mist, kuidas on võimalik vangide põge-
nemine ja kas ei ole võimalik panna sel-
lele korduvale nähtusele piiri.

Juhitakse tähelepanu kõigepealt sellele,
et pea iga kuritegija tabamisel tuleb teha
palju rasket tööd, seda peab konstatee-
rima kindlasti suuremate kuritegude
puhul. Politsei paneb terve oma jõu
välja, et kuritegu ja selle toimepanija
isikut selgitada, hädakorral kutsutakse
ajalehtede kaudu ka publik üles, aitama
kaasa kuritegija püüdmisel või isegi isi-
kukindlakstegemisel. Algab keeruline
kohtuprotsess ja viimase tulemusena
mõistetakse kuritegija mitmeks heaks
aastaks kinni. Sellele kurbloole järgneb
aga tihti komöödia. Poolekssaetud trel-
lid, köied, hulljulge hüpe — ja kardetav
kuritegija viibib jälle igatsetud vabadu-
ses. Iseloomustavaks nähtuseks aga on
see asjaolu, nagu märgivad saksa aja-
lehed, et niisugune juhus sugugi ei ärrita
kodanikku, kes nii ruttu suudab sattuda
marru väikese kuriteo toimepanemisel.
Ainult sellega on siis ka seletatav see
võõrastav nähtus, et üldsus, et harilik
kodanik midagi sellest hädaohust ei ai-
ma, mis pakub küll pea iga ärakaranud
vangi edaspidine tegevus. Kuid hullem
olevat veel see tõsiasi, et ka ametasutu-
sed, kellesse puutub terve see küsimus,
selle vastu liig suurt huvi ei tundvat.
Katsutakse, nii vähemalt seletavad mõ-
ned ajalehed, publikut rahustada, kuid
uute, mõjuvate tõkkeabinõude tarvitusele
võtmisele ei mõeldavat sugugi.

Olgu asi uute abinõudega ja mõnesu-
guste ümberkorraldamistega kuidas
tahes, tõsiasi on igatahes see, et karde-
tavamatest kuritegijatest Saksamaal on
suutnud viimasel ajal põgeneda: kahe-
kordsed mõrtsukad Klein ja Heitzwebel,
murdvaras Kassner, murdvaras Kröger,
kuritegijad-retsdivistid Kirsch ja Borries,
kes olid kuritegijate salkade juhtideks
Berliinis, n. nim. Weddingi ja tsentrumi
salkade peameesteks, hauavaras Wutke,
riigiäraandja Strauss, rahvusvaheline
suurkelm ja tshekkidevõltsija Spitz, sal-
kade pealik, vana kuritegija Pangsy. Et
asi tõsine, näitab küll vist see asjaolu, et
kuritegijad on suutnud põgeneda mitte
ühest või kahest vangimajast ja aresti-
majast, vaid väga mitmest. Selles mõt-
tes on kõige enam kannatada saanud
vangi- ja arestimajad: Lichtenburgis,
Haugardis, Stapelmooris, Sonnenburgis,

Tegelis, Plötzensees, Brandenburgis,
Stendalis, Oppelnis, Wohlaus, Glatzis,
Magdeburgis, Neumünsteris. Kõisredelid,
vihmatorud, purustatud vangikambri
laed, poolekssaetud trelid, purustatud
vangivankrid, äravõetud püstolid, katki-
rebitud särgid jne. jne. on abinõuks ol-
nud põgenemisel. Seejuures peab mui-
dugi pidama meeles et vastkaranud vang
on kõige kardetavamaid kuritegijaid —
sest vangimajast põgenedes, puudub te-
mal kõik, kuid peaasjalikult riietus, on
ju vangi esimene mure enesele äraand-
liku vangimundri asemel midagi korra-
likku selga panna, mis aitaks esimesed
vabaduse tunnid üle elada. See aga
sunnib harilikult toime panema uue kuri-
teo. Viimase poolteise aasta jooksul põ-
genenud vangide arv ulatub Saksamaal
150-ni, kuid sellesse arvu olevat võetud
ainult rasked kuritegijad, peaasjalikult
mõrtsukad ja vanad retsdivistid. Mõnel
pool ollakse arvamisel, et tegelik arv on
hoopis suurem, sest kõik vähema tähtsu-
suga kuritegijate põgenemised ei olevat
võetud sellesse üldarvu; seejuures on
muidugi kõigi nende harilikkude varaste,
taskuvaraste, juhusteotsijate, varastatud
kraami ostjate jne. arv, kes on suutnud
põgeneda, kaugelt suurem.

Mõistagi peab kuritegijal, kes kord
kindlale otsusele jõudnud põgeneda, ole-
ma suur tahtejõud ja kindel usk oma
võimetesse. „Mina ei jää kauaks ajaks
istuma, sest mina pääsen igast vangim-
majast“, seletas kurikuulus „sisse- ja
väljamurdja“ Pangsy, kui tema sattus
kord jälle politsei kätte ja teda toimetati
vangikambrisse. Ja mees pidas sõna!
Keegi teine kuritegija, samuti politseile
vanasti tuntud G. andis oma naisele, kui
see teda kord külastamas käis, väikese
sedeli, millele oli kirjutatud ainult paar
sõna: „6. mail, kell 8 hommikul, vangim-
maia veepoolse küljel, sõiduriist valmis
hoida!“ Täpselt sel päeval ja tähendatud
kella ajal põgenes mees Tegeli vangima-
jast Kõik sündis, peab tunnistama. äär-
mise täpsusega. Sarnaseid näiteid ole-
vat võimalik veelgi tuua, nagu teatavad
asjast huvitatud ja asjale lähedalseisvad
isikud.

Võrdlemisi suur vangide põgenemiste
arv võiks viia arvamisele, et siin suurt
osa mängib ametnikkude, s. o. vangima-
jade personaali hooletu kohustetäitmine,
et vahid lasksid end ära osta või mi-
dagi seesarnast. Kuid asi ei ole nii ja

ei olene vangivahtide ja teiste ametnikkude hea- või pahatahtlikkusest. Asi seisab ainult selles, et kaitseabinõud, mis tarvitusele võetud vangide põgenemise vastu, ei ole aja kõrgusel ei tehnilises ega ka organisatsiooni mõttes. Ühelt poolt valitseb sellel viisil kindel tahe ja tendents pidada kinni traditsioonist, võimalikult vähe muuta maksvat korda ja organisatsiooni, teiselt poolt aga näeme kindlat arusaamist moodsatest tehnilistest abinõudest, liikuvust ja oskust kasutada iga olukorda, iga abinõu, iga silmapilku.

Kui lähemalt vaadelda üksikuid jäbi viidud põgenemisi, siis torkab kõigepealt silma see tõsiasi, et põgenemist korraldatakse pea alati ühede ja samade abinõude varal. Saag ja kõis on olnud ja jäävad ka praegu nendeks abinõudeks, mille abil osavad kuritegijad oskavad põgeneda kõige paksemate müüride vahelt. Saag toimetatakse vangide kätte tihtipeale nende külastajate kaudu, mõnel korral õnnestub aga saagi saata ka pakside kaudu, mis sarnasel juhtumisel muidugi halvasti kontrollitud. Saag peidetakse keha küljes nii kaua, kui loodetav vabadus, mis tema abil saadud, on käes. Kõis punutakse harilikult neist materjalide ülejääkidest, mis jäävad mattide tegemisest. Viimane asjaolu on just seepärast eriti tähtis, et saksa vangimajades moodustab mattide tegemine tähtsa osa vangide tööst. Väga soodus näib põgenemiseks ka olevat transporteerimine ühest paigast teise; viimasel ajal olevat sarnaseid põgenemisi ette tulnud kahekümne ümber.

Lemmikpaigaks põgenikele on iseenesest mõista haigemaja ja samuti ka hullumaja. Sealt põgenesid viimasel ajal: kardetav rahakapimurdja Meister, mustlane Weinrauch, juhusteotsija Oertel-Egloffstein, mõrtsukas Heizwebel. Et haigemaja ja hullumaja pakub enam võimalusi põgenemiseks kui vangikamber, siis on arusaadav, et paljud vangid teevad kõiksuguseid katseid, pahatihti õige raffineeritud, et aga pääseda vabaduse esimesele astmele — haigemajja.

Huvitav on veel jälgida, kuidas põgenevad üksikud vangid. Muidugi ei luba ruum kaugeltki peatuda kõikide tähtsamate juhtumuste ja võimaluste juures, mis pärast olgu allpool toodud ainult iseloomustavamaid juhtumusi. Kalliskivide vares Gulski lukustas vahit, kes tema järele valvas, vangikambrisse ja lahkus Bran-

denburgi vangimajast. Kaks retsidivist valmistas ühe Berliini politseijaoskonna arestimajas suure kiirusega väikese kõie, mille abil nad kambrisse tõstsid sae, mis nende abiline all kõie külge sidus. Magdeburgi mõrtsukas Schröder tungis kallale vahile, kes kambrisse astus, kusjuures vahil oli seljapeal karabiin ja mõlemas käes sööginõud toiduga vangidele. Mõrtsukal oli kerge vahti võita, püssi ja võtmed ära võtta ja siis edasi põgeneda vangimajakatuse kaudu. Muu seas ei õnnestunud aga see põgenemine täieliselt, vahitel läks korda veel viimasel silmapilgul kuritegijat tabada ja areteerida. Gleiwitzi vangimajast põgenesid korraga kümme meest, kellele saadeti põgenemiseks tarvisminevaid riistu (habemenoad, viilid ja isegi revolvrud) pakkkides. Neli rasket kuritegijat, nende seas ka mõrtsukad Struss ja Schmidt, mahutati Bochumi keskvangimaja ühte kambrisse. Meestel läks korda trellid läbi saagida, kõie abil alla laskuda ja põgeneda. Surmamõistetud naistetapja Krämer, kes viibis Friedenziezi vangimajas, vabastati käeraudadest ja jäeti üksipäini vangikambrisse, olgugi et seda keelas vangimaja kodukord. Kui tema juure astus kambrisse vaht, tungis mõrtsukas tema kallale, võttis temalt nüstoli ja põgenes. Kardetav salgaüht Kirsch transporteeriti Sonnenburgist Hamburgi, kusjuures tarvitusele võeti isegi erilised ettevaatusabinõud. Kuid tagajärg oli see, et mees ikkagi Hamburgi ei jõudnud: ta suutis teel enast käsiraudadest vabastada, vankri põranda lõhkuda ja sel viisil kaduda.

Peale sarnaste põgenemisviiside leidub saksa vangimajade viimase aja ajaloos veel teisi, mis juba täitsa arusaamatud, nii, näiteks, panid Brandenburgi vangimajas teised „ametvennad“ ühe kuritegija kasti, mis siis korralikult vangimajast välja viidi ja edasi saadeti. Loomulikult ei jõudnud vang sihtkohale!

Kõige selle juures on siiski üks asjaolu täitsa selge: ükski riik ega asutus ei jõua kunagi nii kaugemale, et vangid ei saaks põgeneda, küsimus seisab ainult selles, kuidas vähendada põgenejate arvu. Selle eesmärgi kättesaamiseks Saksamaa suhtes tehakse järgmisi ettepanekuid. Kõigepealt nõutakse vangimajade põhjalikku ümberehitamist ja võimalikult ka täitsa uute vangimajade ehitamist, eriti arvesse võttes seda, et, näiteks, pea kõik Preismaa vangimajad on 80 kuni 100 aastat va-

nad. Ümberehitamiste ja uute ehituste püstitamise juures saab muidugi arvestada meieaja kriminaaltehniliste saavutustega ja kogemustega. Teiselt poolt nõutakse aga ka suuremat ettevaatust ja tagasihoidlikkust vangimajade personaali ametisse võtmisel. Nõutakse psükhotehniliste katsete sisseseadmist, ülevaatajate teadmiste täiendamist vastavate kursuste abil, transportide juhatajate teadmiste täiendamist, erikoolide sisseseadmist vangimajade ametnikkudele, võimaluse korral kasutades kuritegijate-vangide teadmisi ja oskust. (Siinkohal võiks tähendada, et tuntuimaid kuritegijaid ja vangimajadest põgenejaid Emil Strauss leidis, vangimajas olles, erilise konstruktsiooni, mille abil pidavat vangide põgene-

misel muutuma võimatuks; mees tahab oma leidust patenteerida lasta!) Teiste olukorra parandamise abinõude hulgas nimetatakse veel vangimajade personaali palga tõstmist, arvesse võttes raskest ja vastutusrikast teenistust, koosseisude suurendamist, mattide tegemise ja teiste sarnaste tööde vangide peale panemise lõpetamist, eraisikute-transporteerijate ärajätmist vangide üleviimisel ühest kohast teise, sest need isikud ei ole ametnikkudena loomulikult vastutavad, erariiete kandmise keeldu ka eeluurimise all olevate vangide suhtes jne. Ka haigemajade ja hullumajade korra muutmist vangide suhtes nõutakse tungivalt, et panna piiri kuritegijate põgenemistele just neist asutustest.

Jõudu tööle!

„Ametnik on rahva, aga mitte rahvas ametniku tarvis“, see on saanud meie rahval harilikuks lööksõnaks, mida tarvitatakse rohkem valesti kui seda tarvis Mõtlen siin iseäranis politseiametnikke, kelle töö on paigutatud seaduse raamidesse: jätab ta midagi tegemata või teeb rohkem kui seadus lubab, järgneb karistus. Jällegi ei saa pidada seadusest igakord kinni, nagu pime seinast, vaid ametvannet tuleb pidada sealjuures meeles. Meie juures, vabariigis, paneb seadusi maksma rahvas ise oma esindajate kaudu või otsekohe, seega saadab politseiametnik ainult rahva tahtmist täide. Üldine seadusega maksmapandud rahva tahe võib olla ei meeldi mõnele üksikule kodanikule, võib olla ka tervele hulgale, näiteks rannaäärsetele salakaubaveo jälgimine, kui niipalju ja veel rohkem peab politseiametnik ümbruskonna mõjudest kõrgemal seisma ja kindlalt astuma riigi, s. o. rahva, huvide kaitseks välja.

Kuid vaevalt seejuures saab politseiametnik kohal „rahvamehe“ nime kuulda, olgugi, et ta nüüd rahva, kui terviku, huvide tõsiselt just kaitseb, vaid ennem tullakse temale seadusrikkujate poolt (näiteks salakaubavedajad, kes üksteist oma moraaliga toetavad) küll kirvega kallale. Mõtlen Saaremaa ajalehe „Meie Maa“ artiklile, kus toodi ette: „Politseiametnik peab rahvast aitama, aga mitte teda kiusama!“ ja nagu sellest võis saada aru, kiusab politsei rahvast siis, kui nõuab rahva enese poolt korra alalhoidmiseks maksmapandud hädatarvilikkude sead-

duste täitmist. Sarnased kirjutused on aga heaks trumbiks „neljanda riigivõimu“ poolt kuritegelisele elemendile.

On meil olemas veel sundmäärused, tähtsamaid on majaelanikkude registreerimise, hobusepasside võtmise jne. kohustused. Need on maksma pandud juba aastate eest, neist teada antud ajalehis, küllavanemate kaudu, kuid ikkagi ignoreeritakse neid üksikute poolt. Seaduse täitmise järelevalve on pandud politsei peale ja kohustatud seadusrikkujaid vastutusele võtma. Harilikult ka nende määruste täitmata jätmise eest „otsekohe Siberisse ei saadeta“, vaid määratakse mõnesajamargalised trahvid, „kooliraha“ kohustuste meeletuletuseks riigi vastu. Keegi aga nende pärast ei hakka politseiametnikule kirvega kallale tungima ega loopi-ma („Meie Maas“ oli sellest kirjutatud), vaid viimaste tegude toimepanijad on ja võivad olla ainult jultunud kuritegijad.

Siia juure võiks veel lisada, et just väikesemate kuri- ja süütegude paljastamise ja karistusega hoitakse suuremad kuriteod ära: distsiplineeritakse kodanikke, millest tõuseb riigivõimu (või teiste sõnadega meie rahvavõimu) autoriteet. Meie tähtsamad sundmäärused on üldiselt juba pähe kulunud ja täitmata jätmisel võib olla tegemist ainult hooletusega või ignoreerimisega.

Kui rahvas mõne ametniku tarvis võib olla (mida mina ei tea), siis ammu ei mitte politsei tarvis. Politseiametnikud on just need, kes on meil kõige rohkem distsipli-

neeritud just rahva tarvis nii ööl kui päeval ja „jõululaupäeva õhtul“.

Tööd rahva pärast on rohkem kui seda jõuaks teha. Kõiksugused parasiidid, salakaubavedajate, salaviinamüüjate ja rahu-rikkujate näol, hävitavad rahva riigi au-

toriteeti ja komblust. Arusaaja kodanik aitab politseid tema töös rahva kasuks, paljud kodanikud kiusavad teda aga taga kas jonnist pärast või mõnel muul põhjusel.

Jõudu politseile tema töös ja arenemises!
Konstaabel A.

Spordi alalt. Kreeka - rooma maadlusõpetus.

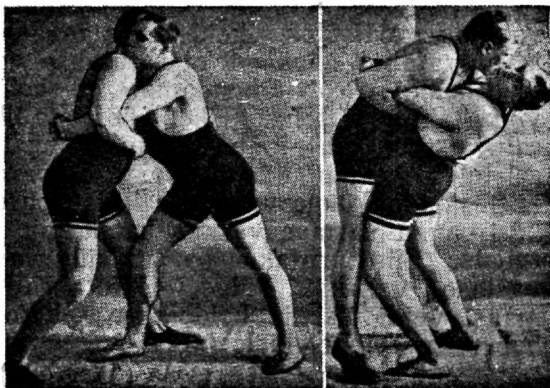
Ed. Klumberg, politseikooli spordiinstruktor.

Maadlusport on vanemaid spordiharusid, milles meie tegevsporlased näidanud tähelepanuväärt saavutusi.

Politseiametnik, kes kaotab oma igapäevases ühekülgses teenistuses aegamööda omast jõust, vastupidavusest ja osavusest palju, peab arendama selle täiendamiseks oma lihakseid ja seda eriti kreeka-rooma maadluse teel. Sealjuures peab olema maadlust harrastaja füüsiliselt täitsa terve inimene, see on mõeldud eriti kopsude ja südame kohta.

Et paljudel politseiametnikel aineliselt raske on soetada endale vastavat kirjandust, otsustasin „E. Politseilehe“ veergudel tuua kreeka-rooma maadlusõpetust, võttes selleks allikaid Soome olümpia-treener A. Laitinen'i ja Fil. Dr. Lehmusto maadlusõpetusest ja „E. Spordilehest“.

Üldine kord. Kui maadlejad astuvad matile, on nende esimene kohustus vastastikune tervitus kättpidi, mis töötuks määruspäraseks ja ausaks maadluseks. Vastaspoolsetest matil nurkadest astuvad maadlejad keskele, suruvad üksteisele kätt, astuvad üksteisest mööda, pöörduvad üle vasaku öla ümber ja võtavad algseisaku. Algseisaku võtab iga maadleja nii, kuidas ta tunneb olevat enesel parema.

Nr. 1.

Eestvõõvõtte puhtal kujul. Algelisem ja loomulisem võtte on eestvõõvõtte ehk süleheide. Eestvõõvõtte tegemiseks tuleb vastase kummagi kaenla alt käed ümber selle keha sirutada ja seljaga ühendada. Võtte tegemiseks tõmmatakse vastane enese poole ja tõstetakse sedavõrd üles, et ainult ta varbad puudutavad matti, millega vastane kaotab tasakaalu. Järgmisel momendil heidetakse end jõurikkalt tagurpidi ja tehakse õhus kehaga nii suur pööre vasakule, et vastane satub kukkudes alla ja langeb õlgadele. (Ülesvõtte nr. 1.)

Vastuvõtted eestvõõvõttele. Siinjuures on pildistatud 3 puhta eestvõõvõtte vastuvõtet, kuigi neid on

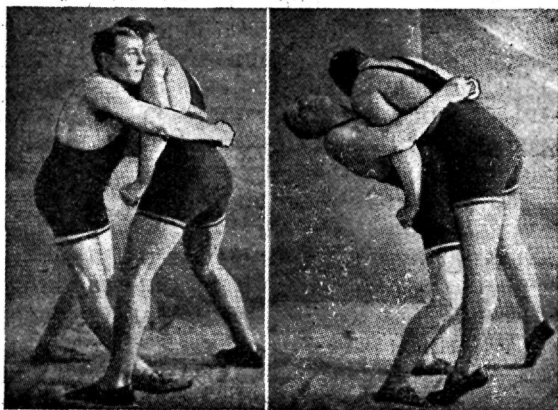

Nr. 2.

tegelikult võib olla veel rohkemgi. Esimene võtte, pildil 2, näitab kasulikumat vastuvõtet, mida tehakse järgmiselt. Kui vastane eestvõõvõtet valmistab, siis astutakse samm või paar tagaspidi ja paigutatakse puus vastase kehale alla. Järgmisena haaratakse parema käega vastase vasakust käest ülalpool küünarnukki kinni, kuna vasak samal ajal pannakse vastase kaela taha, abaluude kohale. Siis pööratagu keha paremale, samal ajal ühtlasi vasakule põlvele laskudes, heidatagu vastane üle puusa õlgadele. Keskmise pilt illustreerib meile teist vastuvõtet.

Pealetungija mõlemad käed seotakse küünarnukkide kohalt. Kui nüüd see teeb vähemagi liigutuse, siis heidetakse ennast tagaspidi pöörates õhus vastane ringi ja heites ta alla. Kolmas pilt näitab kaitset, missugust ükski hea maadleja tarvitama ei pea. Nimelt sünnib see nii, et kui vastane teeb eestvõõvõtte, siis surutakse mõlema käega nii tugevasti talle vastu lõuga, et ta selg tagaspidi looka vajub ja võtte ei leia teostamist.

Eestvõõvõtte käe haaramisega. Eestvõõvõtte käe haaramisega (ülesvõtte 3) toimitakse nii, et võtte tegemisel

.Nr. 3.

ka vastase vasak käsi küünarnuki kohalt võtte sisse haaratakse; siis vastane tõmmatakse tugevalt enda poole, teda veidi üles tõstes, nii, et ta varbad ainult maad puudutavad. Selle järele painutatakse ennast tahapoole, pööratakse keha õhus paremale ja samal hetkel tehakse hoogne viske, täiendades seda keha pööramisega paremale, nii tabavalt, et vastane selili kukub. Heide tuleb läbi viia jõurikkalt ja kiirelt, sest ainult siis on see eestvõõvõtte viis tulutoov. Tema sooritamisel tuleb arvestada muidugi vähemategi üksikasjadega, sest vastasel korral ei ole taotletud eesmärk. Kui vastane kavatseb silda teha, siis tuleb suruda see jõuga maha.

Silla tegemine. Sild on iga maadleja eduaste. Teda ei tarvitata üksnes kaitset, vaid ka pealetungil, ka püsti maadluses, milles käsitatakse silla abiheidetes. Kaitsmisel on silla tegemine hädatarvilik, sest see on viimane abinõu, millega kaotuse lähedalolija võib pääseda kaotusest ja isegi saavutada ülekaalu. Silda tehakse nii, et keha painutatakse

tagaspidi loogana ja toetatakse maha ainult peaga ja jalgadega. Siin juures tuleb suruda pea seevõrd keha alla, et otsaesine puudutab maad. Jalad peavad olema varvastega väljaspoole pööratud. Allpool ilmub seletusi, kuidas harjutada sillategemist ja sillasolemist.

Eestvõõvõtte võib areneda ka puusaheidteks. Selleks pannakse käed ikka eestvõõvõtte kombel vastasele ümber keha, nii umbes abaluude kõrgusele, kus vastu võtteks on vähem kartust. Seejärele tõmmatakse vastane endale hästi ligi ja tõstetakse ta veidi üles, mille järele puus surutakse parema kubeme kohta ja jalg vastase jalgade vahele. Sellega on viidud vastane tasakaalust ja ta heidetakse matile. Üksikasjalikumalt ilmub seletusi puusaheidete puhul.

Nagu öeldud, tehakse eestvõõvõttest mitmed heited. Siin tuleb märkida, et teda võib ka veski tegemiseks kasutada.

Veskiheidet tehakse nii, et kui on eestvõõvõtte vastase abaluude kohalt saadud, siis tõmmatakse ta vastu rinda ja astutakse samm või paar tagaspidi, olenedes muidugi vastase asendist. Selle järele algab jõuline keerutus, millega vastase jalad rebitakse maast ja teda koonlana pannakse lendlema. Kui pöörlemine täies hoos, siis tuleb ennast järsku uhele küljele heita, mis tagatiseks, et vastane prantsatab enamasti abitult selili.

Ristvõõvõtte. Üks algelisematest maadlusvõtetest on ka ristvõõvõtte (vastastikune eestvõõ). See on võtte, millega võistlesid meie esiisad üksteisega, kui maadeldi. Ta tugeneb peajasjalikult jõule, mis siin esineb peategurina. Ristvõõvõtetest tuleb ristvõõheide. Seda toimitakse järgmiselt: vastane tõmmatakse jõuliselt enese vastu nii, et parem jalg satub vastu heitja vasakut säärt. Siis tõstetakse vastane veidi üles, heidetakse tagaspidi ja pööratakse õhus, nii et satutakse vastase peale. Peab tähendama, et heidet võib kaht viisi teha. Ühel võetakse lihtsalt vastase keha ümbert kinni, kuna teisel tuleb vasaku käega vastase parem käsi siduda küünarnuki kohalt ja parem käsi panna vastase vasaku kaenla alt ta seljale. Siis surutakse parem külg vastu vastase vasakut külge, tõstetakse ta maast veidi üles ja heidetakse sel kombel, nagu eelpool kirjeldatud.

(Järgneb.)

Veel politseilisest kehakasvatusest.

Abikom. J. Tiisfeldt.

„E. Politseilehe“ nr. 47 veergudel on kirjeldatud praegust politseis valitsevat kehakasvatustlikku olukorda, toodud esile veel rida iseloomustavaid tegureid, mis takistavad organisatsioonides spordi massilist levitamist, ühtlasi näidatud ära need väärvõtted, mis käsitatakse ühe vastutaval kohal seisva kehakasvatuseinstruktoriga poolt. Ettetoodud põhjused ja väited väärivad selleks küllaldaselt tähelepanu, et neid võtta lähemalt analüüsimisele.

Eeskätt on toodud ette spordi levimise takistuskivina ametnikel lasuv rohke tööhulk ja kuna seejuures töötamisaeg täitsa normeerimata, järgneb sellest otsekohe vajaline ajapuudus sportimiseks, kui nüüd katsutakse leida ametnikele veel ülemäärast tööd, olgu see kas või sunduslikuks tehtud spordiharjutusist osavõtu näol, siis halvab see juba ametniku töövõimet. Iseasi, kui kohapealsed ülemused, tunnustades ametnikkude huvi sportimise vastu, võimaldavad kooskõlas teenistuskohuste täitmise vaba aega sportimiseks. Kui sellest aga ei saada aru ja püütakse väita, et kehakasvatustlike küsimuste lahendamiseks on vaja üksikute isikute asi, siis on meie tõusev spordiliikumine politseis määratud hääbumisele. Kui korduvalt on räägitud ja kirjutatud kehakasvatusest politseis, siis ainult seepärast, et meie politseiperes pole jõutud niikaugele veel, et terve keha eest hoolitsemine oleks igale ametnikule südame lähedane asi.

Kui oleme jõudnud niikaugele, et tarvidus kehakultuuri järele on igapäevase päevaselge kerkib esile järgmine nõue: kehakultuuri sisu, selle korraldamise ja levitamise iseloom. Siin ei pea meie arusaamine spordiliikumisest piirduma ainult seega, et teada, milline püsib sel ja sel alal ilmarekord kuidas arvestada kümnevõistluse punkte, kui suur on kuulitõuke ring jne., vaid tegeliku kehakasvatuse juhid ja organisaatorid peavad hindama juba kõiki piire ja võimalusi eriti politseilise kehakasvatuse seisukohast, kas nad soodustavad või takistavad meie ke-

halist arenemist. Selle asemel näeme meie vastupidist toimivat, teadliku töö asemel püütakse endale luua autoriteedi kolleegide harjutusmeetodite ja oskuste tagaselja mahategemisega.

Meil peaks olema kõigil selge, et meil on tungiv tarvidus tugevama keskkorraldusorganisatsiooni järgi, kus spordiliikumisse puutuvate küsimuste lahendamine oleks antud sellekohase spordikomisjoni kätte, mis koosneks sel alal kompetentsetest ametnikkudest ja kes suudaks süstemaatilisel viia läbi põhjaneva laialtlevitu tööka.

Sellast suurt organiseerimistööd praeguse kehakasvatuseorganisatsioonide liidu juhatuse liikmed järjekindlalt ei suuda läbi viia, selleks on vaja takistamatut süvenemist konkreetkõikumisest, mille teostamist vastutavatel kohtadel seisvatelt kõrgematelt ametnikkudest rohke töötõttu ei või nõuda. Nii ei ole analoogiliselt kaitsevägega seal spordikõikumuste lahendamise pandud mitte näiteks väeosa ülemale peale, vaid on moodustatud selleks eriline spordikomisjon, ja ei saa salata, et kaitseväge on sihile, sporti massiliselt levitada, jõutud lähemale kui meil seda on suudetud politseis. Kuid missugune peaks olema politseiline kehakasvatus? Siin ongi see raskuspunkt! Kui on meil olnud õppida teistelt ametkonnilt nii ühel kui teisel alal, siis peame õppima neilt ka sellel alal.

Põhimõte, et meie päevil ei spordi ega võimle ainult üksikud isikud (ainult kaitseväge, kaitseleit), vaid seda peaks tegema kogu politseipere, ei pea tunduma meil enam uudiseks. Seda saame edustada politseisportlaste eneste kaastöötamisel, kui mitte ainult tagasihoidlikult pealt vaadata, vaid liia vabatahtlikult käed ühise asja külge, et tõmmata enesega ka teisi kaasa.

Kuna sarnaseid mõtteid ikka jälle korraldatakse, siis tahetakse lugejaid viia mingile veendumusele ja see oleks: kasvagu meie politseisportlaste read!

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülemal käsikirjaga
31. oktoobrist s. a. nr. 143

on Petseri jaoskonna Babino rajooni kordoni ülemal k. t. kapral Rudolf Z ä k k o

ülendatud eeskujujulise teenistuse eest noorem-allohviteriks, arvates 1. novembrist s. a.

Narva jaoskonna valvur reamees Hein-

rich Loss, Vasknarva rajooni valvur reamees Rudolf Karro ja Mariinski rajooni valvur reamees Karl Saagon ülen-
datud kiiduväärt teenistuse eest kaprali-
deks 1. novembriks s. a. arvates.

Tallinna jaoskonna Loksa rajooni val-
vur kapral Kruusmann on ülen-
datud kiiduväärt teenistuse eest noorem-alloh-
vitseriks.

Valitsuse staabi reamees Paul Luu-
kas on ülen-
datud hoolsa ja kiiduväärt
teenistuse eest kapraliks 1. novembrist
s. a.

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga 18. novembrist s. a. nr. 151

on teenistusköera „Maxi“ juhile Petseri
jaoskonna Babino rajooni valvur reamees
Friedrich Malts'ile avaldatud kiitust
hoolsa teenistuse eest.

Politseidirektori käsukirjaga 26. novemb- rist s. a. nr. 28

on Tartu-Valga prefektuuri allkonstaabli
Gustav Tamme peale pandud ajutiselt
Klavastu rajooni konstaabli kohustetäit-
mine Tartumaal, arvates 1. oktoobrist s. a.

Raudteepolitsei allkonstaabli Hans
Tusti peale on pandud ajutiselt sama
politsei Rapla rajooni konstaabli kohuste-
täitmine, arvates 1. novembrist s. a.

Käsukirjaga 28. novembrist s. a. nr. 124 siseministeeriumile

on Tallinna-Harju prefektuuri konstaabel
Julius Tiisfeldt kinnitatud politsei-
abikomissariiks Tallinna-Harju prefektuuri
juures, arvates 1. novembrist s. a.

**Politsei peavalitsuse poolt on antud
load:** laskeriistade ja laskemoonaga kaup-
lemiseks — Jaan Ferdi p. Klasmanile
Rakveres, Tallinna tän. nr. 36, maksvu-
sega 27. novembrini 1928 ja Johannes
Jüri p. Sabinile — Rapla alevis, maksvu-
sega 17. novembrini 1928; laskemoonaga
kauplemiseks — Otto Hansu p. Kruuse-
mentile — Juuru alevikus, maksvusega
30. okt. 1928, ja laskeriistade parandami-
seks — Otto Jakobi p. Lepinile — Laura
alevis, maksvusega 30. novembrini 1928.

**Politsei peavalitsuse poolt on antud
luba** Rakvere linna tuletõrje ühingu juha-
tusele 26. veebruaril 1928. a. rahalist lo-
teriid tuletõrje abinõude muretsemise
heaks panna toime.

Piletite arv 10.000 à 50 marka. Võite
on: 1 võit — 50.000 mk., 1 — 25.000 mk.,
1 — 15.000 mk., 1 — 10.000 mk., 1 — 5000
mk., 6 — à 1000 mk. ja 90 — à 100 mk.,
kogusummas 101 võitu 120.000 mk. väärtu-
suses.

Politsei määrusega on tühistatud
Värke-Maarja alevikus elutseva Karl
Peetri p. Jürgensoni laskeriista hoidmise
ja kandmise luba.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Leppik, Endel, Andrese p., v. a. Olust-
vere vallaval. 31. 10. 24 a. nr. 91.
Klaas, Johan Jakobi p., v. a. Aidu valla-
val. 26. 1. 20 a. nr. 332.
Klaas, Mart Jakobi p., v. a. Aidu valla-
val. 30. 12. 19 a. nr. 175.
Tammekind, Leontine Hansu t., v. a.
Anija vallaval. 1927. a. (446)
Kull, Aliide Juhani t., v. a. Tall. linna
pol. 3. jsk. ülemalt 21. 1. 20 a. nr. 7122.
(448)
Seaver, Marie Andrese t., v. a. Tallinna
linna pol. Lasnamäe abijsk. ülemalt 4. 3.
24 a. nr. 103. (449)
Mislér, Elviine Reinu t., v. a. Rae val-
laval. 6. 9. 27 a. nr. 2138. (451)

Sillenbergh, Johannes Mardi p., v. a.
Tall. linna pol. Lasnamäe abijsk. ülemalt
nr. 30. (452)
Pinder, Marie Kristjani t., v. a. Tall.
pol. ülemalt 26. 2. 20 a. nr. 12684. (455)
Aun, Johannes Mihkli p., v. a. Tall. linna
pol. 2. jsk. ülemalt 8. 6. 25 a. nr. 1722.
(456)
Reinup, Emilie Hindreku t., v. a. Pat-
küla vallav. 10. 10. 19 a. nr. 304. (459)
Korst, Priidu Andrese p., v. a. Tallinna
linna pol. 3. jsk. ülemalt 13. 5. 20 a.
nr. 11126. (460)
Luutus, Harald Jüri p., v. a. Vao vallav.
25. 1. 26 a. nr. 16. (3476)
Kruus, Hilda Jaani t., v. a. Salla vallav.
3. 4. 25 a. nr. 414. (3477)

- L u h n, Eduard Andrese p., v. a. Porkuni vallav. 10. 8. 20 a. nr. 1160. (3479)
- M o o s i, Gustav Jüri p., v. a. Porkuni vallav. 18. 10. 20 a. nr. 1218. (3480)
- T r u m p e e t e r, Lisette Liisu t., v. a. Vao vallav. 29. 6. 26 a. nr. 125. (3482)
- D u m l i k, Jaan Madise p., v. a. Vao vallav. 1. 8. 27 a. nr. 196. (3483)
- K i p s, Bruno Gustavi p., v. a. Vao vallav. 10. 9. 21 a. nr. 1896. (3484)
- H a l l i n g, Johannes, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ülemalt 30. 4. 20 a. nr. 10731. (3488)
- F e l d e r, Jaan Johani p., v. a. Salla vallav. 4. 6. 20 a. nr. 1073. (3490)
- J ä r r, Johannes Jakobi p., v. a. Kuksema vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 94. (3715)
- J a m m e r, Rudolf Kustase p., v. a. Veinjärve vallaval. 19. 12. 21 a. nr. 1207. (3812)
- P a r k e r, August Jaani p., v. a. Väätsa vallaval. 12. 2. 27 a. nr. 231. (3837)
- E i n b e r g, Karl Jüri p., v. a. Kuksema vallaval. 28. 11. 24 a. nr. 384. (3886)
- V a l m s e n, August Ado p., v. a. Mäo vallaval. 22. 11. 20 a. nr. 411. (3928)
- I n d u s, Martha Maali t., v. a. Koigi vallaval. 20. 11. 20 a. nr. 429. (4055)
- F r e y, Friedrich, v. a. Panikovitshi vallav. 19. 2. 23 a. nr. 1623. (4687)
- N a g e l, Emilie, v. a. Panikovitshi vallav. 29. 11. 20 a. nr. 5142. (4688)
- K a h u, Tõõnis, v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 24. 11. 24 a. nr. 885. (4689)
- S õ r m u s, Matrjona, v. a. Petseri vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 186/38. (4690)
- L i l l i p u u, Grigori, v. a. Vilo vallaval. 23. 10. 23 a. nr. 481. (4691)
- K u n n u s, August, v. a. Petseri maak. pol. 1. jsk. ülem. 31. 8. 23 a. nr. 217. (4692)
- P e t r o v s k i, Pelageja, v. a. Panikovitshi vallaval. 18. 2. 21 a. nr. 2037. (4693)
- P i i r i s i l d, Ivan, v. a. Panikovitshi vallav. 17. 2. 20 a. nr. 1443. (4693)
- T a m m, Efim, v. a. Panikovitshi vallav. 9. 12. 19 a. nr. 114. (4693)
- M ä e n i b o, Timofei, v. a. Petseri vallav. 18. 9. 23 a. nr. 252. (4695)
- V i k s, Liide, v. a. Petseri vallav. 9. 3. 20 a. nr. 159. (4696)
- J a h o n t o v, Stepan, v. a. Laura vallaval. 14. 6. 23 a. nr. 396. (4697)
- L o k k, Andrei, v. a. Petseri vallaval. 10. 2. 21 a. nr. 50/45. (4698)
- T u u l, Efimja, v. a. Petseri vallaval. 15. 12. 21 a. nr. 152/47. (4698)
- A a v i k, Aleksei Ivani p., v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt nr. 1116. (4833)
- P a l m, Susanna Eduardi t., v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt nr. 193. (4834)
- S ä ä l i k, Isak Johani p., v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt nr. 153. (4835)
- M a d r u s, Hermann Ado p., v. a. Keina vallav. nr. 28. (4837)
- K r i s t o f e r, Miina Jüri t., v. a. Narva linna pol. ülem. 7. 12. 21 a. nr. 30312. (4838)
- E l s o n, August Mihkli p., v. a. Kopli pol. jsk. ülem. 15. 5. 26 a. nr. 281. (4839)
- T i k k, Siegfried Peetri p., v. a. Kopli pol. jsk. ülem. 31. 10. 21 a. nr. 350. (4840)
- G l a s e r, Amalie Gustavi t., v. a. Loosi vallaval. nr. 2621. (4841)
- K a m p e, Alma-Aliide Johani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülem. 19. 12. 19 a. nr. 6047. (8652)
- N e i d e r, Salme Augusti t., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 4. 6. 26 a. nr. 765. (8563)
- J a n s o n, Eduard Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 7. 5. 25 a. nr. 394. (8564)
- R o n n i m o i s, Marie Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 2114. (8565)
- T a m m, Gustav Ado p., v. a. 1. jsk. politseikomiss. Tartus 10. 1. 27 a. nr. 1590. (8567)
- K o r o b o v, Agli (Agei), v. a. Peipsiäärsse vallav. 23. 4. 25 a. nr. 102. (8568)
- S h e r f e s e, Anette Minni t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 27. 7. 22 a. nr. 142. (8569)
- H o l t s m a n n, Richard Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 23. 4. 20 a. nr. 10544. (8570)
- V õ t i, Jaan Hansu p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 1923. a. nr. 779. (8571)
- N õ m m i t s, Marie Mardi t., v. a. Taali vallaval. 12. 7. 20 a. nr. 316.
- P a a l i t s, Johan Jaani p., v. a. Uulu vallavalits.
- A l t m a r t, Marie Ado t., v. a. Audru vallaval. 24. 8. 20 a. nr. 311.
- S e e m a n n, Jaan Jüri p., v. a. Seliste vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 761.
- K i r k m a n n, Paul Karli p., v. a. Särevere vallaval. 22. 6. 26 a. nr. 105.
- V i n t e r, Marie Jüri t., v. a. Audru vallav. 30. 9. 26 a. nr. 71.
- U m b i, Jüri Melanie p., v. a. Kihnu vallav. 22. 7. 27 a. nr. 81.

- Jürss, Jüri Tõnise p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 1327.
- Kõiv, Juuli Jüri t., v. a. Vana-Vändra vallaval. 24. 4. 25 a. nr. 542/227548.
- Reier, Johan Karli p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 25. 1. 21 a. nr. 1309.
- Foerster, Irene Augusti t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 29. 9. 25 a. nr. 915. (7785)
- Lepik, Armilde Augusti t., v. a. 3. jsk. politseikomis. Tartus 2. 3. 26 a. nr. 193. (7786)
- Rebane, Jaan Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 11. 11. 22 a. nr. 14592. (7787)
- Ermann, Helene Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 11. 6. 20 a. nr. 11262. (7788)
- Kilk, Jakob Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 7615. (7789)
- Põder, Aleksander Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 2461. (7790)
- Orlov, Kuperjan Feodori p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 31. 5. 20 a. nr. 11168. (7791)
- Mening, Henn Karli p., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tartus 26. 3. 27 a. nr. 8964. (7792)
- Plaks, Valentine-Alice Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 11. 12. 24 a. nr. 3844. (7793)
- Reinot, August Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 26. 4. 20 a. nr. 10623. (7794)
- Mäsepp, Leida Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 1. 1919 a. nr. 5903. (7796)
- Feldmann, Arthur Hendriku p., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tartus 11. 1. 27 a. nr. 8041. (7797)
- Soo, Johannes Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 7. 1. 24 a. nr. 17. (7798)
- Siim, Eduard Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 17. 4. 20 a. nr. 10443. (7799)
- Polding, Mihkel, v. a. Abroka vallav. 21. 8. 20 a. nr. 206. (8698)
- Shidlovski, Nikolai, v. a. Kuressaare jsk. politseikomissariilt 5. 11. 26 a. nr. 258. (11401)
- Mets, Justina, v. a. Loona vallaval. 23. 1. 20. a. nr. 440. (11403)
- Vendel, Loviise, v. a. Loona vallaval. 8. 5. 23 a. nr. 70. (11407)
- Kaunik, Semjon, v. a. Kuressaare jsk. politseikomissariilt 21. 12. 26 a. nr. 275. (11404)
- Bergmann, Gerhard, v. a. Kuressaare jsk. politseikomissariilt 16. 6. 26 a. nr. 106. (11405)
- Murekas, Aleksander, v. a. Lummada vallaval. 26. 1. 20 a. nr. 337. (11408)
- Naarisma, Peeter, v. a. Pihtla vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 187. (11409)
- Allik, Peeter, v. a. Pihtla vallaval. 30. 12. 1924 a. nr. 503. (11410)
- Truumure, Julius, v. a. Leisi vallaval. 13. 6. 22 a. nr. 905. (11411)
- Ramm, Konstantin Martini p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 4. 2. 25 a. nr. 185. (9946)
- Jakobson, Vilhelm Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 10. 5. 1920 a. nr. 14100. (9947)
- Lille, Julius Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 29. 12. 19 a. nr. 8333. (9948)
- Bach, Anna Kusta t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 5228. (9949)
- Virro, Artur Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 27. 11. 19 a. nr. 1232. (9950)
- Peck, Ferdinand Alfredi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 5097. (9951)
- Grünberg, Liisa-Marie Johani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 8. 1. 1920 a. nr. 10454. (9952)
- Katz, Hirsch Meier Eliase p., v. a. Tartu linna 2. jsk. politseikomissariilt 26. 8. 1927 a. nr. 758. (9953)
- Tomberg, Helene Aleksander-Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 12. 25 a. nr. 5783. (9954)
- Luik, Artur Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 10. 3. 1920 a. nr. 12230. (9955)
- Pruus, Lembit Johannese p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 2. 4. 25 a. nr. 4541. (9956)
- Lohuaru, Alma Gustavi t., v. a. Mustvee vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 443. (9957)
- Rekk, Jaan Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 2. 11. 24 a. nr. 1119. (9958)
- Kressa, Martin, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 25. 6. 27 a. nr. 452. (10306)
- Kõrjus, Hilda, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 5. 6. 23 a. nr. 1243. (10311)

- Heringson, Olga Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 14. 11. 22 a. nr. 18581. (9960)
 Krüger, Eduard, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 18. 11. 22 a. nr. 29. (10305)
 Rahkema, Otto, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 2. 9. 25 a. nr. 2294. (10307)
 Pollimann, Elmar, v. a. Tall. l. pol. 5. jsk. ülemalt 29. 12. 24 a. nr. 1940. (10308)
 Krupmann, Elviine, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 11. 21 a. nr. 14900. (10309)
 Behrsin, Julie, v. a. 5. jsk. politseikomissariit Tallinnas 18. 4. 26 a. nr. 568/578. (10310)
 Neider, Henn, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 8. 6. 24 a. nr. 751. (10312)
 Palm, Pauliine, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 4707. (10313)
 Tomberg, Marie, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 10134. (10314)
 Jaaniks, Mihkel, v. a. Kirbla vallaval 22. 2. 24 a. nr. 13/27356. (10315)
 Litvinenko, Ida, v. a. 5. jsk. politseikomissariit Tallinnas 17. 9. 26 a. nr. 1956. (10317)
 Unt, Alma, v. a. Öisu vallaval. 6. 9. 23 a. nr. 41. (10318)
 Brinkmann, Emil, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 420. (10319)
 Kuppak, Marie, v. a. Raasiku vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 309. (10320)
 Kadarpik, Aleksander, v. a. Vääna vallaval. 17. 12. 23 a. nr. 80. (10321)
 Viktoff, Voldemar, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 22. 9. 22 a. nr. 466. (10322)
 Ööpik, Ebba, v. a. 5. jsk. politseikomissariit Tallinnas 1926 a. (10323)
 Laas, Aleksander, v. a. Varbola vallaval. nr. 178. (10324)
 Borck, Paul, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 5201. (10325)
 Piip, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 2018. (10326)
 Armolik, Hugo, v. a. raudtee politsei ülemalt 5. 7. 20 a. nr. 8953. (10327)
 Kamarik, Pauliine, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 12. 2. 20 a. nr. 6973. (10328)
 Remmelmann, Jaan, v. a. raudtee politsei ülemalt 1919 a. (10329)
 Pavlin, Kai, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1694. (10332)
 Matiisen, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 11. 7. 24 a. nr. 1044. (10331)
 Horm, Karl, v. a. Petseri vallaval. 19. 4. 20 a. nr. 147. (10333)
 Sombri, Jakob, v. a. 1925 a. nr. 1710. (10334)
 Kruuseauk, Johannes, v. a. 10. 12. 19 a. nr. 3015. (10335)
 Käänik, Alma, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 6. 10. 24 a. nr. 2043. (10336)
 Adamfeldt, Julie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 3398. (10337)
 Ehrmann, Amalie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 20. 3. 20 a. nr. 9912. (10338)
 Saar, Elfriede, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 11. 7. 25 a. nr. 1680. (10339)
 Villemson, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 21. 12. 21 a. nr. 3052. (10340)
 Neudorf, Olga, v. a. Raudtee pol. ülemalt 21. 2. 20 a. nr. 8254. (10341)
 Erg, Leena, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 17. 2. 20 a. nr. 9173. (10342)
 Siitam, Aleksander, v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 1924 a. nr. 645. (10343)
 Pihl, Johannes, v. a. 4. jsk. politseikomissariit Tallinnas 8. 9. 26 a. nr. 1412. (10344)
 Kure, Helene, v. a. Rae vallaval. 1919 a. (10345)
 Limberg, Erich, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1921 a. nr. 14409. (10346)
 Kirsch, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 8415. (10347)
 Hüppner, Anette, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1919 a. (10348)
 Matison, Kustas, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 1968. (10349)
 Sild, Margus, v. a. Uderna vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 168. (10432)
 Gutmann, Liisabet, v. a. Palmse vallaval. 1921 a. nr. 1038. (10433)
 Gelb, Mihail, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1925 a. (10434)
 Bergmann, Eleonore, v. a. 2. jsk. politseikomissariit Tallinnas 9. 2. 27 a. nr. 2308. (10435)
 Lilienberg, Elsa, v. a. Puurmani vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 469. (10436)
 Ronk, Karl, v. a. 2. jsk. politseikomissariit Tallinnas 8. 1. 27 a. nr. 1995. (10437)

- Raud, Bernhard, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 7. 20 a. nr. 11619. (10439)
- Puusep, Leida, v. a. 2. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 1927 a. nr. 1917. (10441)
- Israel, August, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 1891. (10440)
- Müllerstein, Aleksander, v. a. 3. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 15. 1. 27 a. nr. 2766. (10442)
- Kulla, Anna, v. a. Tallinna linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 10. 20 a. nr. 10910. (10443)
- Maldar, Bertha, v. a. Narva linna pol. 3. jsk. ülemalt 24. 11. 24 a. nr. 319. (10444)
- Auster, Ernst, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 29. 10. 21 a. nr. 2753. (10445)
- Mokk, Olga, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 8. 24 a. nr. 1156. (10446)
- Gutmann, Friedrich, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 3. 24 a. nr. 3956. (10418)
- Siim, Hermiine, v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 7. 9. 20 a. nr. 15194. (10419)
- Omel, Bernhardine, v. a. Vana-Vändra vallaval. 1922 a. nr. 1562. (10420)
- Tamberg, Oskar, v. a. Võhmuta vallaval. 1924 a. (10421)
- Talbak, Marie, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 17. 5. 20 a. nr. 9464. (10422)
- Mähe, Salme, v. a. Emmaste vallaval. 1925 a. nr. 182. (10423)
- Maandi, Artur, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 11. 9. 23 a. nr. 1494. (10424)
- Abe, Erich, v. a. Kuresaare pol. jsk. ülemalt 29. 11. 24 a. nr. 4169. (10425)
- Tikker, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 2. 7. 23 a. nr. 1401. (10426)
- Beckmann, Harald, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1921 a. nr. 191. (10427)
- Karu, Helene, v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 1922 a. (10428)
- Blumberg, Amalie, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 3. 25 a. nr. 1122. (10429)
- Hoidorf, Eduard, v. a. Triigi vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 512. (10430)
- Vene, Johannes, v. a. Pindi vallaval. 10. 12. 24 a. nr. 129. (10732)
- Michelson, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 10. 7. 24 a. nr. 1168. (10431)
- Plum, Eduard, v. a. Pindi vallaval. 21. 4. 23 a. nr. 31. (10733)
- Bork, Andri, v. a. Orava vallaval. 5. 12. 24 a. nr. 127. (10734)
- Turvas, Julius, v. a. Aleksandri vallaval. 23. 1. 22 a. nr. 9. (10735)
- Pihl, Johan, v. a. Võru maak. pol. 1. jsk. ülemalt 17. 8. 22 a. nr. 32. (10736)
- Pihlo, Rudolf, v. a. Võru maak. pol. 1. jsk. ülemalt 22. 2. 24 a. nr. 33. (10737)
- Krebetzki, Alfred, v. a. Võru vallaval. 1920 a. nr. 1149. (10738)
- Kerm, Artur, v. a. Raudtee pol. ülemalt 17. 3. 20 a. nr. 8511. (10739)
- Ruus, Johan, v. a. Võru linna pol. ülemalt 20. 11. 19 a. nr. 147. (10740)
- Sikka, Lieberecht, v. a. Võru jsk. politseikomissarilt 10. 2. 27 a. nr. 715. (10741)
- Velikanov, Isak, v. a. Peipsiäärse vallaval. 30. 12. 24 a. nr. 672. (10742)
- Steinmann, Amalie, v. a. Võru jsk. politseikomissarilt 24. 4. 24 a. nr. 375. (10743)
- Seimann, Osvald, v. a. Haanja vallaval. 24. 4. 24 a. nr. 103. (10744)
- Russi, Julius Jaani p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 18. 2. 20 a. nr. 8880. (11505)
- Vesterblom, Mathias Johani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 29. 4. 20 a. nr. 9102. (11508)
- Selli, Richard Johannese p., v. a. Tall. linna pol. Lasnamäe abijsk. 29. 1. 25 a. nr. 97. (11509)
- Ülg, Salme-Antonette Johani t., v. a. Petseri jsk. politseikomissarilt 10. 9. 26 a. nr. 903. (11511)
- Kask, Anna Märdi t., v. a. Viljandi linna pol. jsk. ülemalt 16. 12. 20 a. nr. 7509. (11513)
- Piip, Johan Jaagu p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. komissarilt. (11514)
- Tomson, Peeter Jaani p., v. a. Rae vallaval. 22. 9. 25 a. nr. 259. (11517)
- Uva, Voldemar Pauli p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 6. 7. 23 a. nr. 1524. (11518)
- Ravtshenko, Adele-Marie Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 10. 5. 20 a. nr. 10952. (7800)
- Enno, Johan Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 10. 1. 20 a. nr. 7150. (11601)